

tandlægeklínikassistenter, som rent faktisk er berørt af det her.

I relation til Søndagsmagasinet fremgik det også, at formanden for Dansk Tandlægeforening mente, at de gældende regler var overholdt, og så havde hun ikke yderligere kommentarer til det. Vil ministeren også se på tandlægernes arbejdsgiveransvar i relation til den undersøgelse, der iværksættes?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er klart, at det aspekt også vil indgå i sagen – og også, at vi skal have at vide, hvad reglerne var på det tidspunkt, skaderne skete. Så det vil jeg også vende tilbage til.

Formanden:

Fru Majbrit Berlau for et sidste spørgsmål.

Majbrit Berlau (EL):

Jamen så opfatter jeg egentlig, at vi begge to er enige om, at det her er en meget, meget alvorlig sag, og jeg opfatter, at ministeren iværksætter en undersøgelse, hvoraf det vil fremgå, om dispensationsmuligheder for klinikassistenterne er mulige, og også om det er sådan, at de tandlæger, som har haft det direkte ansvar som arbejdsgivere, kan eller skal stilles til ansvar, såfremt reglerne ikke er overholdt ude på de enkelte klinikker.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det punkt vil jeg også bede juristerne om at give en besvarelse af. Jeg tør ikke her stå og udtale mig om juraen, om der er forældelse i forbindelse med det ansvar, arbejdsgiverne har der. Men vi vender tilbage med en redegørelse om det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 34

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu er de nyeste tal vedrørende starthjælpen jo kommet, og ministeren har benyttet lejligheden til i løbet af formiddagen at udråbe starthjælpen som en succes. Men de tal, der er kommet, er jo blot videreførelse af de tal, som vi også diskuterede i foråret, og hvor ministeren jo dengang måtte indrømme, at man rent faktisk ikke kan sige noget om, hvor mange der kommer i arbej-

de af dem, der er på starthjælp, men udelukkende kan sige noget om, hvor mange der bliver selvforsørgende, enten fordi de kommer i arbejde, eller fordi de mister retten til ydelse.

Jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren, om det ikke er rigtigt, at ministeren i virkeligheden i dag kunne gentage det samme, som han gjorde for et halvt år siden, at flere er blevet selvforsørgende, men at vi ikke kan sige noget om, hvor mange der er kommet i arbejde.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er fuldstændig rigtigt. Tallene bliver jo mere og mere overbevisende, fordi der er flere, der bliver selvforsørgende. Der er flere personer på starthjælpsniveau end på den høje introduktionsydelse, der bliver selvforsørgende eller går over til SU. Hvis vi f.eks. tager efter sjette kvartal, så var der 27 pct. på starthjælpsniveau, der var selvforsørgende; der var 17 pct. på introduktionsydelse på kontanthjælpsniveau.

Når vi nu har tallene her fra tolvte kvartal, så kan vi se, at det er 41 pct. af dem, der er på starthjælpsniveau, der er selvforsørgende, mod 28 pct. af dem, der er på introduktionsydelse på kontanthjælpsniveau. Så tallene bliver mere og mere overbevisende, og jeg formoder, at flere kommer i arbejde; i hvert fald bliver de selvforsørgende, og nogle kommer på SU, og det er jo en rigtig god udvikling.

Kl. 13.10

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Vi kommer til at diskutere det her mange gange, men at der er flere, der bliver selvforsørgende, jo længere tid der går, er ikke overbevisende, det er logik for burhøns. Det ændrer intet ved, at man ikke kan sige noget som helst om, om det, at man indfører en særlig lav ydelse, som folk har meget svært ved at leve af, fører til, at flere kommer i arbejde, eller om det ikke fører til, at flere kommer i arbejde.

Det eneste, man kan sige, er, at der er flere, der bliver selvforsørgende, og det skyldes i vid udstrækning, at der er en af et ægtepar, der kommer i arbejde, og så ryger den anden ud af statistikken pr. automatik, fordi vedkommende ikke har ret til starthjælp.

Det er fuldstændig det samme som i foråret. Og jeg mener ikke, at det kan være rigtigt, at vi skal have gentaget de samme påstande, som ikke er rigtige, når man ikke kan sige, om det er rigtigt, om folk kommer i arbejde eller ej.